

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-181/11

Priština,

29. novembar 2012. godine

U postupku:

1. T.M.

2. V.M.

3. B.M.

koje zastupa

4. R.M.

Podnosioci zahteva/Žalioci

Žalbeno veće Vrhovnog KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/106/2011 (predmet upisan u KAI pod brojem KPA08498), od dana 13. maja 2011. godine, nakon zasedanja održanog dana 29. novembra 2012. godine, donosi sledeće

PRESUDA

1. Žalbe uložene od strane R.M., T.M., V.M. i B.M. na odluku Komisije Kosovske agencije za imovnu KPCC/D/A/106/2011, od dana 13. maja 2011. godine, su odbijene.

2. **Odluka Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/106/2011, od dana 13. maja 2011. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan u KAI pod brojem KPA08498 je poništena.**
3. **Odbacuju se zahtevi podneti od strane R.M., T.M., V.M. i B.M..**
4. **Troškovi postupka su određeni u iznosu od € 80 (osamdeset). Prema tome, svaki od žalioaca treba platiti € 20 (dvadeset) kosovskom budžetu u roku od 90 (devedeset) dana od dana uručenja presude inače će doći do prisilnog izvršenja.**

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 12. januara 2007. godine, R.M., u njegovo ime i u ime njegove braće T., V., B. i M.M., je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je tražio da se priznaju kao vlasnici različitih parcela, stečenih nasleđem te je potraživao ponovni posed istih. On je naveo da parcele pripadaju njemu i njegovoj braći. On je izjavio da je imovina bila zauzeta kao rezultat okolnosti u 1998/1999. godini na Kosovu te i da je datum gubitka bio 12. jun 1999. godine.

U prilogu njegovom zahtevu, isti je dostavio KAI sledeća dokumenta:

- Rešenje o nasleđu izdato od strane Opštinskog suda u Klini T. br. 14/92, od dana 4. maja 1992. godine. Putem ove odluke, nakon smrti njihovog pokojnog oca N.M., podnosilac zahteva – R.M. i njegova četiri brata T., V., B. i M.M., su proglašeni kao naslednici ostavinske mase, katastarske parcele br. 1/249 i br. 24/2 na mestu zvanom “Kaproishte”, u površini od 14014 m², naime 6655 m², katastarska zona Donji Petrić.
- Na osnovu Certificata o pravima na nepokretnu imovinu UL-71011027-00019, izdatog od strane Katastarske uprave u Klini dana 3. januara 2007. godine, M.M. je bio upisan u svojstvu vlasnika nepokretnih imovina navedenih i prethodnom paragrafu.

Oba dokumenta su verifikovana, KAI je međutim primetila da odluka nema „pravosnažni pečat“.

Dana 13. maja 2011. godine, Komisija Kosovske agencije za imovinu (KKAI) u odluci KPCC/D/A/106/2011 je usvojila zahtev kao sledeći: dokazano je da je M.M. vlasnik katastarske parcele 1/249 i 24/2 na mestu zvanom “Kaproishte”, u površini od 14014 m², naime 6655 m², katastarska zona Donji Petrić, te prema tome istom je dat ponovni posed nad ovim imovinama. Odluka takođe određuje da bilo koje lice koje je zauzelo imovinu treba napustiti istu inače će doći do prisilnog iseljenja. U zadnjem delu

odluke, KKAI određuje da se žalba na ovu odluku treba uložiti u vremenskom roku od 30 dana od obaveštenja stranaka.

Ova odluka je uručena podnosiocu zahteva dana 12. septembra 2011. godine. Dana 11. oktobra 2011. godine, isti je uložio žalbu, navodeći da odluka na koju je uložena žalba sadrži pogrešno ustanovljavanje činjeničnog stanja te se prema tome ista treba popraviti. Ovo zbog činjenice da na osnovu rešenja o nasleđu Opštinskog suda u Klini O. br. 14/92, od dana 4. maja 1992. godine, nakon smrti njihovog pokojnog oca N.M., R.M. i njegova četiri brata T., V., B. i M.M., su proglašeni naslednicima katastarskih parcela 1/249 i 24/2, na mestu zvanom "Kaproishte", u površini od 14014 m² naime 6655 m², katastarska zona Donji Petrić. Dalje, on je predložio Vrhovnom sudu da potvrdi da je svaki od ovih naslednika vlasnik 1/5 idealnog dela ovih parcela.

Pošto je Vrhovni sud zahtevao od R.M. da dostavi punomoćje dato od strane njegove braće, on je dostavio Sudu punomoćje dato od strane T., V. i B.M.. M.M., međutim, na čije je ime upisana parcela, prema R.M., je odbio da da punomoćje.

Pravno obrazloženje:

Sud primećuje da su podnosioci zahteva/žalioci R., V., T. i B.M.. Podnosilac zahteva R.M. je dostavio valjano punomoćje dato od strane njegove braće. R.M., međutim, nije dostavio Sudu punomoćje dato od strane njegovog brata M.M.. Prema tome, M.M. nikada nije bio stranka u postupku, niti kao podnosilac zahteva a ni kao žalilac pošto R.M. nije imao pravo da ga zastupa.

Dozvoljenost žalbi

Žalbe su dozvoljene. Žalioci imaju pravni interes u žalbi pošto je odluka KKAI doneta u njihovu štetu.

Sud primećuje da se u spisu predmeta KAI nalazi izveštaja na osnovu kojeg se podnosilac zahteva R.M. u razgovoru sa službenikom KAI složio da se zahtev procesuje u ime njegovog brata M.M. (koji mu nije dao punomoćje te prema tome R.M. nije imao pravo da podnese zahtev u ime njegovog brata). Ova izjava R.M., međutim, nije valjano povlačenje ili izmena zahteva (član 257ff, 261 Zakona o parničnom postupku). Član 99.1 ZPP, predviđa da "*tužba, odgovor na tužbu, sredstvo za pobijanje odluke i ostale izjave, predlozi i objašnjenja, koje se odnose izvan sudske sednice podnose se pismeno (predstavke)*". Ova odredba se treba primeniti mutatis mutandis u postupcima pred Žalbenim većem KAI Vrhovnog Suda (član 13.5 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079). Pošto podnosilac zahteva, R.M. nije podneo pismeno povlačenje zahteva, zahtev

ostaje kako je navedeno u obrascu za prijem zahteva: Da se potvrdi da je svaki od petoro braće dokazao svojinsko pravo nad 1/5 idealnog dela te i da im se da ponovni posed. Potvrđivanjem svojinskog prava M.M. na 1/1 deo parcele, KKAI je odlučila da ošteti podnosiocima zahteva, koji su tražili da se svaki od njih prizna kao vlasnik 1/5 idealnog dela.

Zasnovanost

Svojinsko pravo žalioaca

Žalioci, međutim, nisu dokazali da su oni vlasnici parcela. Parcela nije upisana na njihovo ime. Rešenje o nasleđu iz 1992. godine, ne predstavlja dovoljan dokaz. Ova odluka je verifikovana ali nije sigurno da je ova odluka bila završna. Prema tome, Sud ne može izuzeti da je ova odluka napadnuta žalbom. Čak i da je odluka bila pravosnažna, Sud ne može izuzeti da su braća kasnije našla drugo rešenje i drugačije podelili međusobno imovinu.

Pod ovim uslovima, žaloci nisu dokazali njihovu svojinu nad predmetnim parcelama.

Svojinsko pravo M.M.

Sud, međutim, treba poništiti odluku KKAI na koju je uložena žalba povodom zahteva KPA08498 kojom je potvrđeno svojinsko pravo na 1 /1 M.M.. Žalioci jedino prihvataju svojinu M.M. na 1/5. Prema tome odluka o potvrđivanju svojinskog prava (na 1/1deo) M.M. je napadnuta žalbom. S toga, Sud treba odlučiti takođe povodom ovoga.

Međutim, pošto žalilac R.M. nema pravo da zastupa M.M., koji je odbio da mu da punomoćje, Sud ne može potvrditi bilo kakvo pravo u korist M.M.. Prema tome, odluka na koju je uložena žalbe se treba poništiti.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (član 10.11 AU 2008/2): 30 €;
- Tarife sudske takse za donošenje presude – odbacivanje zahteva (10.21 i 10.1 of AD 2008/2): uzimajući u obzir da se vrednost predmetne imovine može razumno oceniti u iznosu od € 8.000: € 50.

Svaki od žalioaca treba platiti isti iznos od € 20 (član 459.1 ZPP).

Ove sudske troškove će snositi žalilac pošto je isti izgubio slučaj. U smislu člana 46 Zakona o sudskim taksama, završni rok za plaćanje sudskih troškova za osobe sa boravkom ili prebivalištem u inostranstvu ne može biti kraći od 30 dana a ni duži od 90 dana. Sud, u konkretnom slučaju, odlučuje da sudski troškovi trebaju biti plaćeni od strane žalioaca u roku od 90 dana od dana uručenja presude. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovedeće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar